

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 2 gld., za pol leta 1 gld., za četrť leta 50 kr. Naročnina naj se pošilja Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Zadolževanje zemljiških posestev in vranava gruntnih davkov.

Zadolževanje je sicer stara pesem, podedovani greh. Vsaj nam zgodovina pripoveduje, kako so bili zadolženi zemljiški posestniki že v starodavnih časih, Grki v dobi Solonovi, Rimljani za časa tribunov bratov Grachov. Tako neizmerno zadolževanje, zakrivljeno po bēdi dolžnikov in po oderuštvu upnikov, provzročilo je, kakor nam tudi zgodovina pripoveduje, prekucije v državnem redu in celó vojske. Takim neprilikam se morajo države in prijatelji državnega reda izogibati. V ta namen je treba odstranjevati vzroke zadolževanja zemljiških posestev; kajti zadolževanje kmetskih posestev je novodobno suženjstvo, ki ni dosti manj občutno, kakor je bilo ono v starem veku.

Kakor mori človeški duh omikanega človeka odtezanje njegove svobode, kakor peče, ako izobražen človek ni niti v jedni reči svoboden; tako so dolgovi za kmetskega posestnika neizrečeno velika mōra, ki ga tlačí noč in dan. Vzroki zadolževanja so n. pr.: Dedič že dobi navadno preveč zadolžena zemljišča, ker so bila ali že prej bremena na njih, ali so se pa naložila radi dedščin bratom in sestram, kedar se mu je posestvo izročilo. Teh podedovanih dolgov je navadno toliko, da se jih kmet skoro nikoli ne iznebi, ali da se drugod, n. pr. v hranilnicah zadolži, da mu je mogoče dediče izplačati. Ljudje imenujejo to: „Z rame na ramo prelagati, ali eno luknjo odmašiti, da se druga zamaši“. Teh podedovanih dolgov si je bilo radi tega preveč gruntu naložilo, ker je prejšnji posestnik svoje zemljišče

radi tega previsoko cenil da mu je bilo mogoče še drugim otrokom nekaj deležev odmeriti. In večkrat se celó pripeti, da so posamezni deleži še več vredni, kakor zemljišče, ki ga je dobil glavni dedič.

Kako se pa običajno izve in izračuni vrednost zemljišča? Kmetje to preračunajo po tradicionalni navadi, sin ceni navadno toliko svoj grunt, kakor ga je oče cenil. Kedar ga sodnije cenijo, ozirajo se na mnenje svojih cenilnih mož, ki ne gledajo na običajno ceno svoje dobe in svojega kraja. Hranilnice jemljejo za podlago, kedar na hipoteke posojujejo, čisti donesek grunta, kakoršni je zabilen v posestnih polah davkarskega katastra, na podlagi katerega se je bil tudi gruntni davek odmeril. Čisti donesek predstavlja obresti tiste glavnice, katera bi se smela dati za dotični grunt. Recimo grunt kaže 100 gld. čistega doneska; to bi bili 4% obresti od glavnice 2500 gld., torej bi bil grunt toliko vreden. Hranilnice imajo različne navade; nekatere posojujejo 10kratni znesek čistega doneska; v tem slučaju torej 1000 gld., nekatere celó 15kratni znesek, torej 1500 gld. Nam je znana hranilnica, ki daje celó 20krat tako veliko posojilo, torej v tem slučaju 2000 gold. To je pa velika napaka, katero moramo zameriti dotičnemu denarnemu zavodu, toda ne radi njega, ampak radi tega, ker pohušuje, ker daje priliko, da se vrednost zemljišč precenjuje, in ker se tako precenjeno in prezadolženo zemljišče nikakor ne more več rešiti, in mora torej prej ali slej v druge roke priti; in kdor koli ga kupi, prevzel bode ž njim vred preveč dolga, preveč hudega podedovanega greha, ki bode tlačil njega tako, kakor prednika in gotovo še tudi naslednika. Od praktičnih in učenih narodnih ekonomov je namreč že zdavno

dognano: Dobro izhaja le tisti kmet kateri ima nezadolženo zemljišče, in če ga z lastnimi močmi obdeluje. Izhajati je še mogoče tudi na takem zemljišču, katero je samo za 1/2 obloženo, ako se te hipoteke za dolgo časa odpovedati ne morejo in se ne obrestujejo več kakor po 4%. Če so pa ti hipotečni dolgovi vsak čas odpovedljivi in več kakor po 4% obrestovani; tedaj je grunt v nevarnosti že, kakor hitro je več kakor za 1/2 obložen.

Zato pa tudi večkrat na boben pride marsikateri grunt, pri katerem zgubé celó hipotečni dolžniki in tudi hranilnice. Radi tega bi moral baš čisti donesek naših zemljišč temeljito, natančno in nepretirano visoko izračunjen biti. Leta 1896. se bode zopet pregledoval kataster gruntnega davka, kar se od l. 1881. ni več zgodilo. Zato je več poslancev v štajerskem in dolnje-avstrijskem deželnem zboru opozorilo vlado in deželni zbor, da se pravočasno nabirajo vsi podatki o krivicah sedanje vredbe zemljiškodavčnega katastra, da se delajo že zdaj priprave, da se pouče občine in posamezni posestniki, ki naj bi pritožbe zoper krivično odmerjenje čistega dobička in davka o pravem času vlagali. S kmetom se mora res previdno ravnati. V Avstriji smo še tako srečni, vsaj srečnejši od Italije, da kmet že še prenaša velika bremena; zato glejmo pravočasno, da kmeta kot takega ohranimo. Pri novi cenitvi zemljišč bode treba zlasti v slovenskih pokrajinah se na marsikaj ozirati. Naša polja n. pr. ne dajo skoro nikakoršnega čistega dobička; vsaj pridelovanje žita skoro toliko stane, kakor če bi se kupil; vino-graduate je uničila trtna uš; travniki dajo krme

LISTEK.

Vojska i Mir.

Melodram v treh dejanjih. Spisal J. T. Turkuš.
Druga izdava. Gradec 1893.
(Konec.)

Vodilna misel tega igrokaza je izražena v „uvodnih stihih“ ali „pesmi, iz katere je ta igra nastala“, kakor imenuje pesnik „uvodne stihe“ v prvi izdaji. — V teh stihih nam slika pesnik lepo, tiho noč, v kateri vživajo zemljani sladki mir. Pred jutranjo zoro je že vstal mož in šel na delo, da priskrbi vse za potrebnó ženo in družino, a cesar ga kliče na boj. Mati vstaja, ko prvi solnčni žar posije skoz okno in mirno spečemu otroku pozlati mili obraz. Presrečna mati strastno poljubi svoje dete:

„Ker vstvarjena je v srce ljubav večna,
Ki zarod lastni nam ljubiti pravi.“

Po tako krasnem jutru pričakovali bi tudi lepega dné, toda na nebu se prikaže tamna megla, v oblakih se podijo črne nevihte, in tihi, mirni noči, lepemu jutru sledi najburnejši dan. — Kakor v naravi, tako v življenji. Zjutraj je še srečna žena poljubljala srečno dete svoje, zvečer že tužno stoka vdova zapuščena; sirota obupno roke vije, objokujoč srečnejših dnij poroka.

V malo besedah je torej vodilna misel ta: Vse si želi mirú in sreče; a najti stalne sreče, stalnega miru ni mogoče; kajti boj je v naravi, boj v življenji, in z bojem premine tudi sreča, če se tudi nekaj časa smehlja človeku. Zastonj so vsi sklepi o miru, kajti „vojska vojsko spet rodi“. Zaradi tega je igrokaz tudi nekaka ironija teh sklepov mirú, katerih, žal, nihče ne izpolnjuje. —

Kar se dostaje značajev, ktere je dal pesnik raznim osebam, ugajajo mi. Vojni kralj in kraljica mirú sta posebljeni bitji in izvrstno izražata koristi, ki nam jih prinaša mir, in nadloge, ktere provzročá vojska. Posebno dobro je pogodil pesnik značaj naroda nemškega in slovenskega. Ernest nam predstavlja bojevitega Nemca. Ko se bliža pastirjem vojni kralj, izpodbuja Ernest pastirje:

„Koj meče mi poberite
In naglo je opašite.“

In ko jim vojni kralj pojasni, kaj je boj in kakó se naj spoštuje, vzbuja se mu v prsih neznan pogum, strastno hrepeni v daljavo, kri mu kipi v žilah in ne more več ostati pastir.

Ernest vjame kraljico mirú, in najsrečnejši dan mu je to v življenji.

Nasprotno nam predstavlja Milko miroljubnega, zadovoljnega, ponižnega, rahločutečega,

dobrosrčnega Slovana. Noče torej pobrati meča, rekoč:

Kaj orožje nam pomenja,
Ki pastirji mirni smo?
Slave nočemo, življenja
Hrupnega ne iščemo.“

in pozneje:

„Jagnjeta so naša sreča,
Ona nam radost največa.“

Istotako zatrjuje Milica:

„Mi nevedna smo dekleta,
Mir nam ljub je, trata sveta.“

Kdo bi se ne domislil ponižnega slovenskega kmeta, ko sliši odgovarjati Milka:

„Káko bomo kraljevali.
Če ne bomo prava znali!
Mi pastirji smo priprosti,
Vsi pogrešamo vednosti?“

Kakó težko ostavita Milko in Milica domače trate, in kako nežno jemljeta slovó:

„Srečno, srečno trate mlade!
Srečno nežne ovčice!
Srečno, srečno tihe nade!
Srečno krasne cvetkice!“

želeč jim:

„Naj vas divji boj ne vjame;
I sovrag ne dohiti!“

Pogumno se je bojeval Milko, ko je bilo potrebno, in srečno je premagal Nemca in Romana!

skoro le za domačo živino, brez katere kmet ne more biti. In če je živina tako po ceni, kakor leto dni že, zavržena je skoro krma, katero živini poklada. Zadolževanje zemljišč in vrejevanje gruntnih davkov sta torej v ozki zvezi. Previsoka cenitev grunta je torej v dvojno in trojno škodo zemljiščem: 1. se vsled tega davki previsoko odmerijo in 2. naložijo se na nje previsoki dolgovi, pod katerim prej ali slej opeša, ker se 3. poleg davkov in drugih stroškov ne more za tako visoke obresti dobiti dovolj iz grunta.

Celjske novice.

(Katoliško podporno društvo v Celji) vložilo je prošnjo do vis. fin. ministerstva za dovolitev efektne loterije. Izdalo bi se 10.000 srečk po 1 gld. in izžrebalo 500 dobitkov. Gotovo je, da bode sl. občinstvo z veseljem pozdravilo ta čin, posebno ker je čisti dobiček namenjen za razširjenje dekliške šole in sezidanje prepotrebne kapelice. Dobitki bodo vsi praktične vrednosti.

(Volitev v mestni zastop celjski) je končana. Slovenci se je nismo vdeležili. Tri leta bodo nasprotniki imeli zopet prosto roko, delati po svoji glavi in strasti, proti narodu slovenskemu; če ne pride kaj drugega vmes. Posebno ponosni na svoje „nemštvo“ pač ne morejo biti, ker velika večina je uskokov, ki je zatajila svoj lastni rod. Imena: Bobizut, Kovačič, Sajovic, Žurbi, Traun, Ferjen, Balant, Skoberne, Radakovič, Korošec, Jesenko, Vokan, Kosta, Rakuš, Vovk, Tratnik, Vilhar itd. pač kažejo, kako jih je učila mati govoriti. — O mestnem gospodarstvu govorili smo že zadnjič, pa ni prišlo vse na beli dan, vender upamo, da bomo v kratkem podali pravo sliko mestne uprave.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) se udeleži slavnostnega zborovanja, koje priredi „Šmarijsko-rogaško učit. društvo“ v proslavo svoje 20letnice in v slavitev 25letnice šolskih postav, dne 25. maja t. l. v Šmariji. P. n. člani uvažujoč svojo stanovsko dolžnost, naj se udeleže mnogobrojno te slovesnosti.

(Za nekatera poštna in telegrafijska poslopja) terja vlada dovoljenja večjih svot od državnega zbora. Med temi je tudi celjsko poštno in telegrafijsko poslopje, ki se bode zgradilo, kakor hitro vzprejme državni zbor dotično vladno predlogo. Mestni zastop Celjski je ponudil za zgradbo stavbišče nasproti kolodvora, katero meri 1520 kv. metrov za 8775 gld. Stroški za novo zgradbo so proračunjeni na 168.000 gld., za no tranjo opravilo pa na 12.000 goldinarjev.

(Okr. šolskim nadzornikom) za Brežice, Sevnico in Kozje je, dasi so židovski in nemškutarski listi strašno zabavljali — imenovan naš rojak g. prof. Mihael Zavادل. — Čestitamo gospodu nadzorniku, pa tudi učiteljstvu, da dobi izvrstnega in pravičnega nadzornika.

(Smešijo se) naši ljubi nasprotniki. V svojem nemškem lističu, kojega gre baje 300 med svet, napisali so članek „Po volitvah“. Koliko neresnice, koliko bedarije in zavijanja je v teh vrstah, gre čez vse meje. Od vseh volilcev prišla je komaj tretjina na volišče. Kako se je delalo posebno med obrtniki in to že tedne pred volitvijo, je težko opisati. Komur so znane še druge razmere, gotove oblasti in postopanje službujočih oseb, ta se ne bode čudil, če so spravili od nad 500 volilcev III razreda 200 na volišče. O tisti nemški celokupnosti, navdušenosti in vstrajnosti, povedal bi lahko prejšnji kazinski restavrater g. Kalandar, marsikaj. Nam je prenizko, da bi odgovarjali na razna sumničenja. Dovelj je, da konstatujemo, da odločno-narodnim obrtnikom, trgovcem, kakor vsim drugim stanovom, gre dobro in lepo izhajajo, ko nemškutarji propadajo vsaki dan in padajo zaporedoma v konkurz. To so očividna djanja, ki govore bolj, ko sto lažnjivih člankov v celjskem nemškem lističu. — Popolnoma obrabljena je tudi fraza, da Slovenci denuncirajo uradnike na višjih mestih. Slovenec je prepošten, da bi želel komu slabo; če si pa ne pusti stopati za vrat in terja svoje pravice, mu menda nikdo ne bode zameril. Vsaki uradnik je spoštovan od nas, ako je le pravičen. In celjska svojat gotovo ni pooblaščen zabavljati proti nam v imenu uradništva. — Kar se pa Slovencev tiče, rečemo, da se prav dobro počutimo. Nas pozdravlja ali se izogiba družba taka, kakor je Windbichler, Oechs, Benesch, itd. itd. nam je pač vse jedno in nikdar ne bomo imeli želja, priti z njimi v ožjo dotiko. Zato je blebetanje v izogibanji, kakor pred kužnimi, res prava tolažba za nas. —

(Vodo pa znajo delati) ti naši nemčurčki. Pri zadnjem volilnem shodu, katerega se je udeležilo komaj 50 somišljenikov, govoril je Rakušev Julče, da je premalo število stolov mestnih očetov, da bi jih dobili mnogi zaslužni, visokoučeni in zaslužni možje v svojo posest. Ko so pa nastavljali kandidate, spravili so komaj — skupaj potrebno število mož. — Pripovedovali so poprej tudi, da se uradništvo posebno zanima za mestno upravo ter, da bodo odstopili primerno število sedežev temu stanu. Po izvolitvi pa ni najti vresničenja tega besedičenja. Kaj je temu vzrok? Bržkone se nobeden uradnik ni potegoval za mestno očetovstvo ali pa sebičnost mestjanov ni prepustila nobenega sedeža. Škode pa ni tako ali tako.

(Le ne slepiti.) Celjski nemški listič zagnal se je v „Südst. Post“ in druge liste, s strastno silo, da obrekujejo in denuncirajo ravnatelja Peter Končnika. P. Končnik storil je namreč po neki seji, jako čudno primero med duhovščino in slaboznanim Windbichler-jem. Kakor smo se mi natanjko prepričali, je ravnatelj Peter Končnik v resnici storil primero in govoril o znani zadevi Windbichlerjevega zavoda. Je pri primeri rabil

jedno besedo več ali manj, to je vse jedno. Škandalozno je že, tako vzvišeni stan in tako uzorno duhovščino, s takim ničvrednim človekom prisposodabljati. Dobro bi pač bilo, da višje oblasti pouče gospoda ravnatelja, da ni govoriti tako brezmiselno o takih zadevah.

(Hrošči) so se letos prikazali v taki množini, kakor že dolgo ne. Ta mrčes napravlja veliko škodo na drevju itd. Okrajni odbor celjski je vsled tega opozoril vse občine v svojem okraju na določbe postave z dne 10. grudnia 1868, št. 5, dež. zak., z naročilom, da skrbijo za to, da se bodo ti hrošči in ogrci nabirali in pokončali ter dovolil, da smejo župani plačevati za vsak liter pokončanih hroščev in ogrcev 2 krajcarja. Če se pomisli, koliko škode nam lahko napravi ta mrčes, je ta korak sl. okr. odbora posnemanja vreden in bode imel gotovo dober uspeh, ker že sedaj lahko opazujemo, kako ta mrčes posebno pridno pobirajo šolarji.

(Lep poštenjak.) Pri shodu za obč. volitve celjske, imel je glavno besedo, neki Benesch. Veliko je govoril o nemškem poštem značaju, o solidnosti, itd. V predzadnjem listu „vahtarice“ pa objavlja Josef Schmied, da je po zimi posodil Beneschu na zvite prošnje, 10 gld. Ker ni dobiti na noben način denarja nazaj, daruje mu jih. — To so voditelji nemške stranke v Celji. No taki se nam pač lahko izogibajo. Prosit!

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini.) Za provizorja k sv. Ožboltu gre č. g. M. Meznarič, kaplan pri sv. Urbanu pri Ptujih.

(Vabilo) k 14. občnemu zboru društva „Kmetovalec“, ki se vrši dne 20. maja leta 1894 ob polu 4. uri popoldne v prostorih g. Ivan Kopriva v Gotovljah. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Podučljivi govor o sadjereji, govori g. Ant. Petriček. 3. Tajniško oziroma blagajniško poročilo. 4. Vpisovanje novih udov in vplačevanje letnine. 5. Volitev novega odbora. 6. Prosti nasveti in slučajnosti. Zborovanje bodo kratkočasili domači pevci po sledečem redu: I. Geslo, vglasbil Tone Gotoveljski. II. Slovanska pesem, vglasbil dr. B. Ipavic. III. Dolenjska, narodna, čveterogl. postavil F. Gerbič. IV. Oj banovci, koračnica, vglasbil Iv. pl. Zajc. V. Domovina, vgl. Ant. Nedved. VI. Domovini, deklamacija, zložil Simon Gregorčič. VII. Bledski zvonovi. * * * VIII. Mrak, vglasbil dr. G. Ipavic. IX. Himna noči, vgl. Bethoven. Vstop vsakemu prost. Gostje dobro došli. K obilni udeležbi prijazno vabi društveni odbor.

(Bela žena) pobrala nam je vrlega narodnjaka v Št. Pavlu v Sav. dol. gospoda Jožef Filipa Stanovnika, trgovca na savinjskem mostu v 42 letu svoje dobe. Bil je gospod Stanovnik večletni zvesti poslovodja tvrdke Klinger v Slov. Gradcu, ter se pozneje preselil v našo dolino,

a proglašen za kralja se ne veseli svoje zmage, ampak:

„... gleda ganjen na mrliče
I pravi: Mrtveci, o vi ste priče,
Vsi priče mutaste, ki kri ste lili,
Da bodo lepši dnevi nam svetili!“

In ne vrača se z bojišča v divjem hrupu, ampak glasba igra le otožne harmonije:

„Tako igra zmagalec, ki ne klije
Mu v srcu le ljubezen do vojaštva,
Ko ni več boja, ko več ni sovraštva;
Vesolja zmaga v srcu mu ne vzbuja,
Ki zemlji mrtvih tisoče ponuja.“

Kdo bi se tukaj ne domislil Stritarjeve krasne pesmi „Mojemu narodu“, katere zadnja kitica se glasi;

„Ti rod moj, mili rod, ti hudobije,
Sovraštva razdejal boš carstvo kletu.
Komu pač v prsih blažje srce bije,
Komu za bratov srečo bolj je vneto?
Ti boš pomiril razprtije,
Prinesel ljudstvom bratoljubje sveto;
Tvoj bode venec zmage nekrvave:
Naprej moj rod — Naprej zastava slave!“

Prav po zahtevi Stritarjevi: „Vzglede blagodušja bode naj Slovan!“ — odpušča Milko blagodušno nezvestim stražnikom smrtno kazen, in gotovo se je on najbolj bveselil sprave med voj-

nim kraljem in kraljico miru, zato pa tudi bolestno toži:

„Tako pravica nam kraljuje,
Tako končan je ves prepri!
Tako se svete zveze sklep spolnjuje!
Ah srečno, srečno zlati večni mir!“

Premajhno ulogo imata Jean in Jeanetta, da bi se iz njihovih govorov mogel posneti tudi značaj romanskega naroda. — Dejanje v vsem igrokazu je živo in se prav naravno razvija. Mej vpletenimi pesnimi mi posebno ugaja pesem, katero poje Milica v prvem dejanji, in ki nas po vsebini živo spominja Vilharjeve pesmi „Rožic ne bom trgala.“

Krepka in živa je tudi pesen vojaška v drugem dejanji.

Mera se menjava prav primerno vsebini stihov, kar že pri čitanju upliva na nas, da čutimo z govorečimi osebami. —

Kar se dostaje oblike in jezika, opozoriti hočem pisatelja na nekatere nedostatke, želeč, naj v prihodnjih proizvodih še bolj marljivo pili in gladi, da bodo lepe misli izražene tudi v lepi obliki in popolnoma pravilnem jeziku. —

Ne ugajajo mi stiki n. pr.:

..... poljubček mi dá
..... o deklicá (str. 16.), ali
Mi priprosti fantje smó
Kaj nam mar je kraljestvo. (str. 22.)

Prisiljen je stik:

dragó — mladó (št. 58.)

V nekterih slučajih je uplival stik, da je rabil pesnik nepravilne oblike; tako n. pr.:

Ah pojdi, pojdi ljubček k meni.
Da ti poljubček dam iskreni. (str. 41.)

Tukaj stoji stiku na ljubo določna oblika, dočim bi bila le nedoločna „poljubček iskren“ na svojem mestu. — Na str. 29. stoji zaradi stika dekleta plešejo rade namesto rada. Stik je menda zakrivil, da piše pesnik na str. 41.: „rudeče tvoje ustí svete“ nemesto rudeča tvoja usta sveta.

Ni mi po volji, da rabi pisatelj oblike in izraze, ki so v sedanjem književnem jeziku nenevadni; n. pr.: štititi (str. 15.) namesto ščititi, dasi rabi ščit (str. 34.); ščopek (str. 15. in večkrat) namesto šopek; pogub (str. 36.) nam. poguba ali pogin; prinaščati (str. 56.) nam. prinašati; zavezuje (str. 40.) nam. „zavezuje“. Nejasna mi je beseda „zavišča“ na str. 41.: „En nem poljub pa koj odstrani zavišča skleče žalosti“. Kriva je oblika raznesena (str. 34.) nam. raznesena. — Govorna podoba „snežnost lās“ za „snežni lasje“ vidi se mi za slovenski jezik neprimerna. — Ravno tako mi ne ugajata na str. 10. izraza „liti“ in „izlivati“ v zvezah: „Trobente glasni klic v daljavo lije in „Zdihljeje tužne

ker si je pridobil mnogo prijateljev. Spoštovali smo ga št. Pavlani kot našega domačina in kot blagodušnega narodnega moža. Lahka mu naj bode zemljica!

(Premembe pri učiteljstvu). Nadučitelj na Selih pri Ptuji je postal g. K. Mejovšek; učitelj pri sv. Juriji na j. ž., g. T. Kurbur in podučiteljica v Šmarji gospica T. Šarlah.

(25 letnica novih šolskih postav) osobito državne šolske postave z dne 14. maja 1869, so praznovali in bodo še tekom tega meseca praznovali avstrijski učitelji, pa tudi nekateri slovenski učitelji, med katerimi se posebno štajerski šolniki zavedajo, koliko so novi šolski zakoni koristili šoli, učiteljem, otrokom in slovenskemu ljudstvu sploh. Ta korist se je posebno ondi očitno pokazala, kjer so domoljubni učitelji z enako mislečimi duhovniki složno delovali v verskem, moralnem, narodnem in materijalnem obziru, za blagor našega naroda. Vsled novih šolskih zakonov, je bilo res nekaj časa malo naprotstvo med nekaterimi učitelji in duhovniki tudi na Slovenskem, toda vsled domoljubja in goreče ljubezni do napredka vsega Slovenstva, potihnilo je ono v teku četrstoletja popolnoma in zdaj so vsi slovenski duhovniki zadovoljni, če ne ravno z novimi postavami, pa gotovo z vsemi tistimi učitelji in z vsemi tistimi šolskimi faktorji, kateri v poprej navedenih načelih delujejo za blagor slovenske mladine in slovenskega naroda.

(Iz Koprivnice pri Rajhenburgu) se nam poroča, da se je v ondotni državni trtnici prikazala na ameriških trtah neka čudna gosenica, ki dela veliko škodo. Sicer se pa nam poroča, da druge nove državne ameriške trsovnice v brežkem glavarstvu, namreč v Bučah, v Senovem pri Rajhenburgu, v Arnovih Selih pri Artičah, prav dobro vspevajo.

(Častnim članom) imenovalo je „Učiteljsko društvo za breški in sevniški okraj“ g. ravnatelja Tomaža Dernača, v priznanje njegovih izrednih zaslug za vzgojo slovenske mladine.

(Smodnik je navarna tvarina). O tem se je z žalostnim srcem prepričal mož iz Pavlovec pri Pišecah, ki je nosil smodnik iz Krškega domu. Med potjo je menda tobak ali smodko prižgal, smodnik se mu je tudi vnel in njega silno nevarno opekel in ožgal, da so morali odpeljati siromaka v brežko bolnico.

(Vabilo) na veselico, ktero priredi Čitalnica v Brežicah v nedeljo, dne 6. maja 1894, v prostorih „hotela Klembas“. Pri veselici udarja prvič čitalniški tamburaški zbor. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina: oseba 50 kr., obitelj 1 gld. Prostovoljni darovi se hvaležno sprejemajo za stroške tamburaškega zbora. Odbor.

(Prijatelja ustrelil.) V Črmlenškem v Slov. Goricah na Spodnjem Štajerskem, sprli so se fantje mej saboj in je bil France Zelenik ranjen na glavi z nožem. Zelenik skoči v hišo po puško

žena v zrak izliva“. Neprimeren je tudi izraz „ranjenci rohljajo“ na str. 11. Popolnoma nejasno in neslovensko pa je sestavljen stavek v tej-le kitici:

„Kar slaba palica pastirja,
Vam zlato žezlo naj velja,
Ki, kadar volk deróč pridirja,
Od črede ne preplaši ga.“

Tujki „manjkati“ (str. 17.) in „kinčati“ (str. 52.) naj bi se pač vsaj v leposlovnih spisih opustili. — „Vsaj“ pomeni „wenigstens“, „saj“ pa „ja“; krivo je rabljen „vsaj“ na (str. 8.): „vsaj straha ne pozna“ in „vsaj angeljčke sanjaje gleda“ in na str. 60.: „vsaj rod človeški sam zahteva“. — Zastran hrvatskih oblik „neizmernej“ (str. 7.), „danas“ (str. 27. in 49.) in veznika „i“, ki ga pisatelj dosledno rabi, povedal sem svoje mnenje že lansko leto. —

Namesto „čembolj“ (str. 10.) se mora pisati „čimbolj“, namesto „tica“; (str. 15.) je bolje „ptica“; „blšeči“ (str. 17.) je tiskovna pomota namesto „blešči“.

Toda dovolj! Nočem dalje loviti jezičarskih muh, kajti namenil sem se le, častite bralke in bralce „Domovine“ seznaniti z vsebino Turkuševga igrokaza „Vojska i Mir“ in vzbuditi v njih zanimanje za ta proizvod. Ob enem pa gojim željo, da bi se našel skladatelj slovenski, ki bi s pesnikovo navdušenostjo izumil besedam primerno glasbo. Jožef Lendovšek.

in ustrelil v temi mej fante, ali zadel je smrtno svojega dobrega prijatelja Janeza Z. v prsi.

(Zdravnikom za Slatino) bil je imenovan od dež. odbora Štajerskega, mlad mažarski žid ki je komaj pred pol letom promoviral in je brez vsake prakse. Čudno je to, da so prezrli pri nastavljanju dva domača zdravnika, ki sta rodom Štajerca in Nemca, to je, dr. Langer in dr. Schuster. Oba dva imata 10 letno prakso in je dr. Langer še specialist za operacije. — Dobro bi bilo, da bi naši poslanci uprašali pri prihodnjem zasedanju dež. zbora, kje tiči tukaj konjsko kopito.

(Ljutomerskemu okrajnemu glavarstvu) voditelj, postal je g. vitez Kron.

(Nemški trgovci po slovenskih trgih) nimajo sreče. Iz Ljutomera se je nedavno preselil tak trgovec drugam, ker je videl, da med slovenskim ljudstvom ne more izhajati s svojo nemščino.

(Orehovski prerok Vračko) ima tudi podpreroke. Eden taki je neki Jožef Razlag pri Mali Nedelji, temu je poslal njegov mojster več svojih brošuric, da je razširjuje po fari. Takih ljudi se moramo izogibati. Omeniti pa moramo dopis českega časopisa „Politik“ od 28. aprila t. l. št. 116, da je bil dne 27. aprila t. l. urednik časopisa „Kladensky hutnik à hornik“ Jožef Mach na 50 gld. globe ali 10 dni zapora kaznovan, ker je zaplenjene ali konfiskovane spise razširjal. Orehovskega preroka knjižica je tudi zaplenjena.

(Vabilo.) Ptujsko učit. društvo priredi 10. maja t. l. izlet k sv. Marku pod Ptujem, s sledečim vspešnim: 1. Sv. maša ob 1/2 11. uri predpoldne. 1. Zborovanje v šoli, pri katerem predava znani zgodovinar č. g. Matej Slekovec, tamošnji župnik, o turških napadih po ptujskem polju. 3. Skupni obed, za osebo se plača 60 kr., ter se dotična naznanila naj do 3. maja pošljejo g. Janezu Možini, nadučitelju pri sv. Marku. 4. Prosta zabava z godbo in petjem. Vse gg. učitelje, č. g. duhovnike in prijatelje šole se vabi vljudno k udeležbi. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Odbor.

(Obesil se je) dne 29. aprila t. l. Juri Rajh, po domače Vrlek na Sardinji, uže blizo 70 let star. Vzrok tega čina ni znan. V prošlem tednu pa se je obesila na Kumu pri Ormoži neka ravno tako stara ženska in sicer zunaj v skednju. Žalosten znak časa, da se zadnji čas samomori uže tudi na kmetih množe, kar je sploh tudi v verskem oziru slabo znamenje.

(Hum pri Ormoži) 22. aprila t. l. Včeraj je po 40dnevem suhem vremenu nastopil rahli dež, ki je zemljo prav lepo namočil. Proti večeru je bila nevihta z bliskom in gromom, danes oblačno in vleče sever. Vse sadno drevje tukaj in v vsem okraju lepo cvete, tako, da je, ako nas Bog mraza obvaruje, obilno sadja pričakovati. V vinogradih vse lepo kaže. Zavedni vinogradniki pridno ameriško trsje sadijo. Zaspencem pa je žal, da nimajo dovolj sadnega drevja, kar drugim tako lepo cvete. Daj Bog, da bi se vzdramili.

(Hum pri Ormoži.) Tukajšnja šolska mladež z učiteljstvom je minoli teden obhajala 40letnico poroke Njih Veličanstev s slavnostno sv. mašo, okrašenjem cesarskih podob, deklamacijami s patriotskimi govori in s petjem.

(Poročil se je) dne 24. aprila t. l. g. Josip Schneider, trgovec v Gradcu, rodom iz Planine, Ljutomerčan, narodnjak, z gospodično Josefino, hčerko Marije udove Kraksner posestnice tovarničarske opekarnice blizu Gradca. Čestitamo!

Druge slovenske novice.

(Vabilo) na XXIX. občni zbor „Slovenske Matice“ v četrtek dné 17. maja ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razpravam: 1.) Predsednikov ogovor. 2.) Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dobi od 1. junija 1893. do 30. aprila 1894. leta. 3.) Račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dobi od 1. januarja do 31. decembra 1893. leta. 4.) Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9 a) dr. pravil.) 5.) Proračun za leto 1894. 6.) Samostojni predlog odbora glede preuredbe pravičnega reda. 7.) Dopolnilna volitev društvenih odbornikov.

(Ljubljanske nune Uršulinke) so prekosile vendar le vse druge Slovence; kajti one bodo z bodočim letom otvorile mesto 6. 7. in 8. razreda

zunanje ljudske šole prvo slovensko dekliško meščansko šolo, poleg te, tudi enako nemško učilnico v svoji notranji šoli. — Iz Ljubljane se nam tudi poroča, da bodo oo. jezuitje na Poljanah zidali svoje novo domovje, kjer nameravajo osnovati tudi svoj gimnazij. —

(Slovenske posojilnice l. 1893). Posojilnica v Ziljski Bistrici je imela v svojem 2. upravnem letu 29884 gld. prometa, 5 gld. čistega dobička in za rezervni fond je nabrala 72 gld. — Kamniška posojilnica je imela v svojem 3. upravnem letu 184.034 gld. prometa, 1.168 gld. čistega dobička ter 522 gld. rezervnega fonda. — Ribniška posojilnica je imela v svojem 6. upravnem letu 519.655 gld. prometa, 4.490 gld. čistega dobička in nabrala že 11.208 gld. rezervnih zakladov. — Posojilnica v Slovenjem Plajbergu na Koroškem je imela 5.338 gld. prometa, 64 gld. čistega dobička in 383 gld. rezerve. — Posojilnica v Št. Janžu v Rožni dolini na Koroškem je imela že v svojem 2. upravnem letu 45.400 gld. prometa, 50 gld. čistega dobička in 386 gld. letne prihranjene zaloge. — Posojilnica za Sv. Lenart pri Sedmih Studencih (pri Beljaku) je imela že v svojem 1. upravnem letu 34.148 gld. prometa in nabrala 88 gld. za rezervni fond. Vsekako dober začetek! — Hranilno in posojilno društvo v Celovci je imelo v svojem 5. upravnem letu 71.739 gld. prometa, 226 gld. čistega dobička in v obeh rezervah 1.864 gld. — Hranilnica in posojilnica na Djekšah na Koroškem je imela lani, v svojem 5. upravnem letu 53.836 gld. prometa, 346 gld. čistega dobička in 951 gld. rezervnega zaklada. — Konjiška posojilnica je imela lani 153.274 gld. prometa, čistega dobička pa 1.426 gld. in 8.405 gld. rezerve. Vzajemno podporno društvo v Ljubljani je imelo lani 260.726 gld. prometa, dobilo na deležih 21.916 gld. na hranilnih vlogah 81.268 gld. in posodilo 95.960 gld.

(Letošnja pomlad) nam je prinesla veliko cvetja in veliko hroščev. V toplih legah je sadje že ocvetelo, osobito marelice, breskve, češnje, hruške, slive in deloma tudi jablane. Pričakovati je torej obilo sadja, ker morebiti mrazovi ne bodo več nastopili, če tudi imamo deževno vreme. — Hroščev je povsodi veliko; šolarski otroci jih pridno lové, tako se nam tudi iz Krškega poroča, da so jih je že za kakih 4—5 hl. nabrali.

(Peronospera ali strupena rosa) se že prikazuje letos na trtah; treba bode torej takoj škropiti, kajti trta utegne kmalu cvesti in pred cvetjem je treba z galico škropiti.

(Kmetijska podružnica v Krškem) je končala 26. aprila letošnje lesno cepljenje trt, in sicer s tem, da so meščanski učenci za darila (12 daril, najvišje 3 gld. najnižje 50 kr.) cepili in potlej cepljene trte v trtnico vlagali. Darila se bodo dala iz lani od avstrijskega vinorejskega društva prejetega doneska (30 gld). Prej so pa kmetje cepili, pri čemur so pomagali odrasli meščanski učenci. Bilo je došlo v teku 2 mescev do 200 kmetov, od katerih se jih je 120 moralo vežbati v cepljenju, ker se jim je okolo 100.000 trt (ključev in živic) ter 800 gld. podarilo. Kmetijska podružnica sama pa je v svoje 3 vinograde posadila čez 50.000 trt (cepljenih, živic in ključev), od katerih so jih učenci in kmetje do 10.000 pocepili, namreč ključev po angleški metodi (z ličjem povezati in ilovico zamazati). — Meseca maja se bodo novi nasadi s trtami in podporami obdarovanih vinogradnikov nadzorovali in delila se bode potem druga polovica obljubljenega svote (800 gld.) ter naročena galica; meseca junija pa bode učni tečaj za zeleno cepljenje.

(Od sv. Križa pri Kostanjevici) se nam poroča, da so v ondotni okolici, kjer je rastlo slavno znano mar-vino, in kjer so bili najprvo na Kranjskem vinogradi trtni uši zapadli, kmete lani in letos zelo veliko stalo, da so zdaj primorani prošnje za podpore pošiljati na slavni deželni odbor, kjer od drugod pomoči ne pričakujejo. Da se pa deželni odbor prepriča, koliko so podpore proseči vinogradniki storili, poslal je tajnika krške kmetijske podružnice, da je pregledal nekaj onih novih nasadov. — Z veseljem bomo pozdravili imenovanje novega popotnega učitelja za vinarstvo, g. Gombača, ker za gotovo pričakujemo, da ga bode sl. deželni odbor večkrat pošiljal ravno v naše kraje, kjer največ poduka

in spodbude potrebujemo, pa tudi materijalne podpore, katero nam bode gotovo deželni odbor naklonil, ko bode čul od učitelja, kako se trudimo.

(Dom družbe sv. Mohorja) so v Celovcu dne 26. aprila slovesno blagoslovili.

(Koroške šolske razmere). Na slovenskem Koroškem je, kakor je poslanec dr. Gregorec, prav dobro slikal v državnem zboru, 24 čisto nemških šol, v katere hodi 1316 (?) nemških in 3111 slovenskih otrok, ki so le od nemških učiteljev podučevani. 84 šol je pa ondi za 10000 čisto slovenskih otrok dvojezičnih, t. j. večinoma so nemške, le nekoliko slovenske. Posebno sramotno je za Korošce in za od njih toliko hvalisani „Schulverein“, da je bilo to zloglasno društvo dečku podarilo hlačice, da pa je učitelj od njega edine hlačice nazaj terjal, ko se je bil deček iz nemške v slovensko-nemško šolo povrnil. Sramota! To je indijanska ne pa nemška kultura!

(Na Krasu) veliko zasajajo mladih dreves za novo pogozdovanje, katero delo vodi vlada s svojimi uradniki in delavci.

(Goriško slovensko učiteljsko društvo) je sklenilo, da bi se vzdala spominska plošča v rojstno hišo rajnega dr. viteza Močnika v Cerknem.

(Na Žagi pri Bolcu) na Goriškem bode vlada ustanovila šolo za košopletarstvo.

(Laška vina) so si dala jako slabo spričevalo in je do tega moralo priti. Pala so nizko in tako povzdignila naša pristna domača vina v ponos našim vinorejcem. V Gorici nimajo več nijedne krčme, katera bi točila laška vina. Tudi zasebniki jih ne kupujejo in vse meščanstvo je laškemu vinu dala slovo. Slišali smo praviti v Trstu in sicer od osebe, ki je v vedni dotiki s trž. bolnišnico, da jej je povedal kompetenten zdravnik v Materiji, da ni bilo še nikdar toliko operacij na mehuru zaradi kamena, kakor zdaj, ko se je pilo laško vino. Tako je poročal goriški „Vestnik“.

Druge avstrijske novice.

(Nadvojvodinja Marija Valerija), najmlajša hči presv. našega vladarja, povila je sina. Presv. mati cesarica odpotovala je v Wels, da obiše svojo hčer.

(V državnem zboru) se je dolgo nadaljeval razgovor o proračunu naučnega ministerstva; tega so se s čvrstvo besedo udeleževali tudi slovenski poslanci: Spinčič, dr. Gregorec in Robič, prvi je grajal zanemarjenje slovanskih jezikov na Primorskem, drugi se je potegnil posebno za krščanska načela v ljudski šoli in še posebno za koroške šole; profesor Robič je grajal, da se v štajerske slovenske šole preveč sili nemščina.

(Državnozbornski odsek za volilno reformo) bode imel v kratkem sejo. Kaj neki bode ukrenil tisti državni zbor, ki se je izrekel celó zoper Taaffejev predlog? Mi nič sploh in na vse strani pravičnega za sedanje nevolilce ne pričakujemo.

(Vlada je prišla z avstro-ogersko banko) navskriž. Vlada bi rada spravila uravnavo denarja zopet v tek in n. pr. zdaj ustavila izdavanje bankovcev po 1 gld.; toda banka terja zopet veliko dobička. Zakaj pa vlada sama vseh bankovcev ne bi izdajala? Čemu treba bank, katere deležniki le dobiček iščejo?!

(Važno za tiste posojilnice), katere so osnovane po postavi od 1. junija 1889, je zakonski predlog vlade na državni zbor, po katerem bodo posojilnice te vrste nadzorovane po državnih organih, ako še zdaj niso podvržene nadzorstvu zasebnih društev, kakoršna je n. pr. naša „Zveza slovenskih posojilnic“. Tudi se namerava v smislu omenjenega predloga tem posojilnicam dovoliti, da bodo rabile mali (menični) kolek po 1. lestvici tudi takrat, ko bodo z zadolžnicami posejevale na daljši obrok, kakor na 6 mesecev, vendar ne čez 4 leta presegajoči obrok.

(V Pragi) je sklenilo mestno starešinstvo, da bode dalo ulicam samo češka imena in sicer prava lastna imena, katera se ne bi smela na nemški jezik prevajati. Tudi se je sklenilo zlato Prago vedno imenovati „kraljevsko glavno mesto“, kar je to v zgodovini utemeljeno.

(Nemškemu gimnaziju v Črnovcih) v Bukovini, je obljubil naučni minister ruske (rusin-

ske) paralelke. Če ni ta obljuba podobna obljubi gledé slovenskih paralel na celjski gimnaziji?

(Poljaki) so menili, da jim bode v koaliciji mogoče kaj doseči za svoje trpeče brate v Sileziji, a so se varali. Poljski poslanci so zahtevali, da se določi nekaka jezikovna meja za silezijske Poljake, a nemško-liberalni poslanci iz iste pokrajine so se protivil vsemu, ker bi utegnili škodovati njihovemu sedanjemu stanju. Saj smo rekli, da Nemcem velja načelo: kar imamo, ne damo več iz rok; ker to imenujejo „sedanjo posest“, mi Slovani pa staro krivico, dasi bi po številu mogli imeti prvenstvo v državi.

(Rusi na Ogerekem) so v narodnem obziru pravi siromaki, kakor so sicer vsi nemadjarški narodi na Ogerekem. Teh Rusov je še več kakor pol milijona v tej deželi, pa jim niti službe božje v ruskem jeziku ne privoščijo. Vpeljala se je madjarščina.

Ogled po širnem svetu.

(Sv. oče papež) je izdal zopet lepo okrožnico na učeni svet, v kateri poudarja potrebo, da se natoroznanstvo in vera vzajemno podpirajo. Vse se čudi modrosti in učenosti papeža Leona XIII.

(Nemška cesarica) se je povrnila z rodbino vred iz Opatije zopet domov v Berolin.

(Bolgarom v Macedoniji) je turški sultan dovolil gledé šol in cerkve dokaj pravic, kar si pripisuje v slavo bolgarski ministerski predsednik Stambulov.

(Naše srebro in zlato.) Iz Berolina so te dni pripeljali na Dunaj 6 vagonov starih avstrijskih tolarjev, da se prekujejo v krone. Seveda je pa zato romalo v Nemčijo lepo število zlatih kron, katere so sploh pri nas doma jako redka prikazen.

(Nevesta ruskega cesarjeviča) princesa Alice, obiše baje v kratkem Petrograd, kjer ostane nekoliko dni. Iz Petrograda se poda v Moskvo k veliki kneginji Elizabeti, da se pripravi za prestop k pravoslavni veri. Poroča se bode vršila najbrže v jeseni.

(Devico Orleansko), iz francoske zgodovine znano Ivano d' Ark, so proglasili v Parizu z veliko cerkveno slavnostjo za izveličano

(Potresi na Grškem), katere smo že zadnjič omenjali, so se nadaljevali, in to tako hudo, da je več mest in vasi močno poškodovanih.

(Angleška spodnja zbornica) se je izrekla za postavu, po kateri naj bi delavci v rudnikih samo osem ur na dan delali. Dobro, a kaj bode rekla zgornja zbornica. —

(Iz Amerike), in celó iz Zjedinjenih držav, ki so bile tako dolgo na dobrem glasu, prihajajo od naših izseljencev še zmirom nepovoljni glasovi, da ni zaslužka. In res tudi novine poročajo, da se delavci brez službe in zaslužka v velikih krdelih približujejo Wašingtonu, kjer hočejo 1. maja državno zbornico prositi dela in kruha.

Dopisi.

Z Miklavževega hriba. Gospod urednik! sedaj cvete pšenica za-me. Tako lepo imam, kakor v raju. Pred brlogom sedim, grejem stare svoje kosti in občudujem prekrasno naravo ter premišlujem beganje ubozega ljudstva za posvefno srečo. Zadnjič enkrat omajal sem ce celó toliko, da sem zgrabil po potni palici in jo ubral na Stari grad, tje, koder Boštjan trte sadi. Boštjana sicer ni bilo, pa našel sem sosedo njegovo, katera je v gostoljubnosti svoji dala pokusiti slavnostnega „šlosbergerja“.

Ko v misli vtopljen pokušam vince pod pečini Starega grada, naleti pogled moj tudi na Vas, ko ste dirjali, kakor zbegana košuta. Potegnem moj dalnogleđ narazen, ga obrnem po Vaših potih, ker zdelo se mi je, da ne more biti vse prav in da bode treba ziniti kako modro v nasvet.

Precej sem potuhtal, da Vas dobro vijo in sklenil tako-le: Balantov Lojzek ga ni vgnal, pa kako tudi; Lojzek je precej obilen mož, ima mnogo sape in bolj po medvedje hodi, Vi pa skačete kot srna. Dva taka prideta težko sku-

paj. Drugače pa je imeti opraviti s takimi ki Vas sedaj preganjajo. To so ljudje gladki, ko jegulje, vitki ko hmeljev drog in „modri“ ko Platon, dokler imajo moč; in vsaj veste, kaj pravi narodni pregovor: „Veliko psov, je gotova smrt zajcu!“ No, pa to bodete že Vi poravnali, jaz pa Vam moram povedati marsikaj, ker se že precej dolgo nisva videla.

Na poštnega oskrbnika se jezite, — Bog Vam pomagaj! — ali ne veste, da jeza škoduje. Da škoduje, ste se prepričali, ko Vam je djal komisar Zoff „Domovino“ pod pečat. Pa ste res čudni, kaj more poštni oskrbnik za to, če ni hodil v take šole, da bi se bil učil nemško in slovensko; naj pa bi hodili drugi ljudje in tudi Vi, v laške šole, da bi dopisovali laški in dobro bi bilo. Sklicujete se na postave, — lepo Vas prosim, — kako morete biti tako neusmiljeni, zahtevati od starega gospoda, da bode mučil svojo glavo s paragrafi, ko ima tako vedno polno. Dosti je, da postavu poznate Vi, boste že poiskali pravice; zanj je dovolj, da ima službo. Vi ste še mladi, gospod urednik! in Vam čisto nič ne škoduje, če morate pogledati sem in tje v kake bukve, tiste sključene znamenja, ki so na glavi in nogah, na trebuhu in na hrbtu jednaka, tako, da jih tisti, kateri jih sme, postavlja vedno tako, da je njemu prav. Če pa ni zanj prav, ima pa lahko „svojo misel“, kakor gospod finančni svetnik Luschann v Ljubljani. Le potrpite, saj potrpljenje je božja mast, pride čas tudi za Vas. Ko sem jaz še na Sardinskem služil pod očetom Radeckom za „hornista“, učil sem se, kaj so Lah. Ti pijo kri, posebno če po vinu diši, — nič se ne smeajte, — če nočete verjeti, pa prašajte očeta Erjavca v Hudinji.

Da, poštni oskrbnik, ta Vas bo že nasukal. Znašel je, da „Domovina“ ni kolekovana in je govoril pri davčnem inspektorju o tem. Ko bi bil imel dobre oči, našel bi sicer to lahko v knjigi, kar so mu povedali pri davkariji, pa kaj, bolje je jeden nos več, če tudi rudeč, kakor, da bi človek mučil trudne oči in vedno težko glavo.

Malo šole imate več, vendar ne še dovolj. Človek se mora vedno učiti, posebno oni, kateremu že sama „Anstellung“ ne daje kruha in mu nepoznanje postav škoduje, dasi ne služi v uradu. Tako je na svetu. Če Vam ni prav, pa bi si bili zbrali kaj družega. Učite se vse postave, potem lahko, kadar Vam napravijo kaj narobe, hitro spomnite one, ki bi jih morali znati, da ne delajo prav in če ne bodo imeli „svoje misli“, gotovo ne trpite škode. Tako Vas uči skušeni in Vam vedno vse dobro želeč puščavnik.

Iz Savinjske doline, 18. aprila 1894: Pred kratkim časom začeli so po Savinjski dolini ponujati neki nemški in židovski ljudje našim krčmarjem svoje pivo. Ker ti ljudje prav silno postopajo, bi prosili slavno uredništvo „Domovine“, da svoje čitatelje svari pred temi pijavkami, kolikor mogoče. Mi Slovenci v vsakem obziru močno napredujemo, napreduje pa tudi naša obrtnija in industrija. In kolikor napredujemo, zato zahvaliti se imamo le jedino našim lastnim močem, kajti zatirani smo od vsih strani. — Bolj ko pa se mi razvijamo, tem hujše divjajo naši nasprotniki. Ko se je lansko leto otvorila v Žalcu nova parostrojna pivovarna, bil je pač vsak štajerski Slovenec vesel, kajti, pokazalo se je s tem, da smo Slovenci že tudi v tej stroki za nekaj korakov naprej in le nekoliko dela še potreba in po velikem delu Štajerja, točilo se bo le domače pivo. — Nasprotniki to dobro vedó, zatoraj letajo po Savinjski in Šaleški dolini od krčme do krčme in na pravi židovski način naše krčmarje lovijo. Ponujajo jim denar na posodo in Bog ve kaj vse, samo, da bi židovsko pivo v svojih gostilnicah točili in da bi se zavezali nikdar več Savinjskega piva ne točiti. Žali Bog, da je marsikteri toliko slep, da se dá pregovoriti, akoravno naj bi premislil, da s tem škoduje napredku naše industrije in sploh napredku našega naroda. — „Svoji k svojim!“ naj velja med zavednimi Slovenci. Naša domača pivovarna v Žalcu je z najboljšimi stroji in pripravami preskrbljena in bo čedalje boljši sok izdelovala in sicer že zdaj toliko robe pridela, da je cela Savinjska in Šaleška dolina ne more povžiti in svoje pivo že dalje časa na Kranjsko in Goriško razpošilja. — Slovenski krčmarji, ne dajte se toraj od Židov

in Nemcev slepiti in podpirajte rajši domačina, ki vam je gotovo brat in prijatelj. — Še enkrat: „Svoji k svojim!“

Sv. Tomaž nad Velikonedljo. Na kratko se je že omenilo v nekem slovenskem listu „Slovensko bralno društvo“, katerega so ustanovili in oživotvorili vrli tomaževski rodoljubi. Priredila se je pri tej priliki tudi ustanovna veselica, katere se je tukajšnja inteligenca, kakor tudi prosto ljudstvo, udeležilo mnogobrojno; sploh se kaže pri naših kmetih za to narodno podjetje veliko zanimanje.

Če tudi je naše ljudstvo že prej čitalo razne časopise, kakor „Domovino“, „Gospodarja“, „Rodoljuba“, „Domoljuba“ i. dr., posebno pa knjige prekristne družbe sv. Mohorja, vendar je to sedaj, ko imamo bralno društvo, dosti bolj lahko in uspešno, ker vsak lahko za malo denarja mnogo bere. Da je bilo društvo potrebno, dokaže nam število udov. Hitro po ustanovni veselici oglasilo se je nad sto udov, ki vsi prav marljivo čitajo. Društvena knjižica šteje že precej dobrih knjig, katere so nam podarila deloma slavna slovenska društva („Slov. Matica“, „Družba sv. Cirila in Metoda“.) deloma pa so nam jih poslali domači in vnanji rodoljubi. Toda časopisov imamo do sedaj premalo. V društveni sobi najdeš samo „Domovino“, „Gospodarja“, „Zgodnjo Danico“ in „Vrtec“.

Brez časopisov si ne moremo misliti koristnega in dobrega bralnega društva; samo dva časnika pa tudi ne zadostujeta toliko udom. Prepričani smo, da bode slavno načelnštvo tej naši želji blage volje ustreglo, kar gotovo ne bode društvu na kvar. Društvu pa želimo najboljših uspehov. Naj probuja naš narod in ga dviga do one narodne samosvesti, katera vlada že dolgo časa po drugih krajih naše mile domovine!

Še nekaj ne moremo na tem mestu zamolčati. Naše občine imajo same narodne župane, vendar pa se še najdejo samo nemški občinski pečati, kakor „Orstsgemeinde Wratonesitz“. To je, da odkritosrčno povemo, sramotno za samo slovensko občino in slovenskega župana. Čemu tako pačiti lepo slovensko ime „Bratonečiči“! Dalje imajo nekatere občine tajnika, ki oblastvom preveč rad nemški dopisuje. Mož je ravno tako zmožen, pisati v slovenskem jeziku; čemu torej taka nepotrebna in nečastna nemškutarija? Tudi naša c. kr. pošta še doslej nima nobene slovenske črke na svojem pečatu. Opozarjamo pozvane in odločilne kroge na to nečastno in slovenski naš kraj sramotilno mlačnost! To se mora predrugačiti! Take pomankljivosti ne smejo grditi še nadalje našega čisto slovenskega kraja in prebivalstva! Skrajni čas je, da se odpravijo vsi jednaki, samo nemški, slovensko narodnost sramoteči pečati in napisi in vse nemškutarsko uradovanje v našem izključno slovenskem kraju, da se bode odslej glasila povsod in vselej le naša mila materinščina, dragi nam jezik slovenski! Sicer bi veljale tudi nam pesnikove besede: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.“

Mezgovski.

Iz Ormoža. Pod krovom čitalnice ormoške zbralo se je v dan veselice 1. aprila nenavadno mnogo odličnega občinstva. Točka za točko, kakor je bil kazal program, vršila se je točno in lepo. Petje, katero je vodil g. nadučitelj Vabič, bilo je izborno in nenavadno dovršeno in to le vzbok velikega truda in spretnega vodstva gosp. Vabiča. Presrčna hvala mu! — Za petjem presenetili so nas igralci z igro „Klobuk“. Igralci in igralke razveselili so nas s svojo živostjo in neprisiljenim gibanjem, tako, da se je vsakdo čudil naravnemu vršenju dejanja. Hvala bodi gospodičnima štipca gospodu Trstenjaku in ostalim gospodom za trudopolno, a hvaležno delo. Želimo, da jih v kratkem zopet vidimo na odru. Potem so se zasukali lepi pari po dvorani, da je bilo veselje gledati, ostalo občinstvo pa se je z navdušenimi govori navduševalo za sveto narodno stvar.

A da govorimo odkritosrčno, treba je, da povemo, kar nam ni bilo po godi. Mej občinstvom zapazili smo namreč jednega samega zastopnika prostega ljudstva in to mislim, je zadosti premalo. Oni, ki so to manj ali več zakrivali, mislimo, bodo to v bodoče popravili.

Vi pa, kmetje in okoličani ormoški, začnite se bolj zanimati za narodno stvar, vzdramite se, da se skoraj otresemo silnega jarma nemškutarije, ki nas teži in tišči bolj od dne do dne.

Iz Ljutomera. Odkar smo izgubili našega nepozabljivega pesnika in pisatelja slovenskega, dičnega narodnega učitelja g. Josipa Freuensfeld-a, kaže se v našem trgu med narodnjaki nekoliko mlačno življenje, med tem, ko v nasprotnikovem taboru vrlo napredujejo in trobijo v svoj zlati rog, ki pa se jim bode v kratkem popolnoma razbil. „Prenapeta struna počí“, pravi že stari pregovor. Da je to resnica in sicer gola resnica, vidi se tudi pri nas, kajti ljutomerski c. kr. okr. glavar uvidel je, da mu ni mogoče več izhajati in odišel je v nemške pokrajine, iskajoč si sreče med svojimi. On je bil tisti, ki je deloval za nepotrebno nemško šolo, ki sedaj ne more procvitati, ker ima med 76 učenci le 10 takih, ki razumejo nemški. Seveda med temi 10 je le majhna trohica učencev od nemških starišev, kajti nemški stariši pošiljajo raje svoje otroke v slovensko šolo. Za one otroke, ki so jih vlovili in prisilili, osnovali so si baje oni svetovnoznaní „trahtar“, s kojim hočejo vlivati slovenskim učencem blaženo nemščino; a tudi to se jim ne bode posrečilo, kajti v šoli imajo takošen „meškulanc“, da je groza. Konečno pa želimo slovenske šoli pravega, narodnega, marljivega učitelja, namesto pokojnega g. Josipa Freuensfeld-a, kajti dela je dovolj in ob enem izključujemo zlate besede, ki vele: „Sloga jači, nesloga tlači“. Pustite medosebne razmere in prepire na stran in vzemite si za vzgled nasprotnika, ki deluje posebno v ljutomerskem trgu z združenimi močmi. Tudi vi Slovenci v Ljutomeru vzemite si za geslo: „Z združenimi močmi in boj proti sovražniku!“

Vožni red na južni železnici,

veljaven od 1. maja l. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 37 m. ponoči in ob 1. uri 45 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 24 m. popoldne in ob 3. uri 10 m. ponoči; lokalni vlak ob 8. uri 25 m. zjutraj; mešani vlak ob 8. uri 50 m. dopoldne.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 27 m. popoldne in ob 4. uri 18 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 6 m. dopoldne in ob 1. uri 51 m. zjutraj; lokalni vlak ob 5. uri 35 m. zjutraj in ob 9. uri 30 m. zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 25 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 25 m. zjutraj in ob 10. uri 3 m. dop. ter ob 3. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Pragerskega proti Ptuj i. dr. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne in ob 8. uri 10 m. zvečer; mešani vlak ob 3. uri 35 m. popoldne samo do Ptuja.

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 15 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.

Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 38 m. ter ob 5. uri popoldne.

Odhod iz Poličan v Konjice ob 10. uri 25 m. dopoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Poličane ob 6. uri 30 m. zjutraj in 1. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Spielfelda v Ljutomer ob 7. uri 25 m. zjutraj in ob 2. uri popoldne — ob 6. uri 45 m. zvečer do Radgone.

Dober zaslužek

odpre se s 1. aprilom inteligentnim, slovenske pisave dobro zmožnim in delavnim osebam, ki bi se hotele posvetiti važnej. narodnogospodarskeji stroki. Ponudbe pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom: „Dober zaslužek“ poste restante v Ljubljano. (44) 2—1

Izkaz.

Za prevožnjo oziroma postavljanje primerne spomenika pokojnemu pesniku in pisatelju, g. Josipu Freuensfeldu, došli so do sedaj podpisane družtu sledeči prispevki:

Gospdč. Milka Pirnat, učiteljica v Konjicah 1 gld., gospa Ema Vošnjak, tržanka v Šoštanj 3 gld. Št. Lenarčko učiteljsko društvo po g. Jak. Kovačič-u 3 gl. 50 kr., g. Anton Božič, posestnik v Radoslavcih pri Malinedelji 50 kr., Bralno društvo pri Malinedelji po g. Antonu Božič-u 4 gl., g. Jože Križanič, obč. predstojnik v Slapincih 1 gld., č. g. Matija Meznarič, kaplan pri sv. Urbanu 2 gld., Neimenovan iz Hoč po g. Sim. Viherju 1 gl. gospdč. Wessner je nabrala v Ljubljani 6 gl., učiteljsko društvo za Slovensko Bistrico po g. Sim. Vodenik-u 4 gl. 50 kr., g. Ivan Kramar, učitelj v Loki je nabral 20 gl., č. g. Mat. Meško, župnik pri Kapeli 3 gl., dr. L. Filipič, odvetnik v Celji 5 gld., g. Jože Šinko iz Središča 1 gl., č. g. Tomažič, kaplan v Konjicah 3 gl., neimenovan v Ljutomeru 1 gl., gospa Skrllec v Ljutomeru 1 gl., g. dr. Pikel nabral med radgonskimi Slovenci 43 kron in sicer: g. Anton Ploj, c. kr. notar daroval 10 kron, g. Belšak 2 kroni, g. Jan. Kosar 4 krona, g. Fran Moravec 4 krona, g. dr. Pikel 2 kroni, g. Ivan Simonič 2 kroni, g. Josip Ferenc 3 krona, g. Janko Prasov 2 kroni, g. dr. Gorički 10 kron in č. g. Emeren Slander 4 krona; iz Velikih Lašč se nam je doposlalo 6 kron in sicer so darovali: g. Globočnik, g. Preširen in g. Škofic vsak po 2 kroni; g. Tone Gregorič izročil nam je 20 gl., nabranih v ptujski čitalnici med ondrotnimi rodoljubi; igrokaz „Čorček“ donesl nam je 45 gl. 32 kr. čistega dohodka, torej znaša dandanes cela vsota 150 gl. 32 kr. Za vse prispevke izraža podpisano društvo tem potem presrčni „Bog plati“

Ljutomer, dne 21. aprila 1894.

Za „Ljutomersko učiteljsko društvo“

France Čeh,
tajnik.

Zahvala.

Za sočutje, izkazano nam ob smrti naše nepozabljive matere, za mnogobrojno spremstvo pri njenem pogrebu in mnoge krasne vence, se prisrčno zahvalujemo.

Št. Peter pri Zidanemmostu dne
26. aprila 1894.

Marija Ghon, Josipina Srebre,
Ana Slanc. (80) 1

Oznanilo.

Za vinogradnike! Cepljenje ameriškkih trt v zeleno (Grünveredlung) najbolj uspeva, kakor [so vsestranske skušnje dognale, za katero požlahtnitev se pristni angleški gumi najboljše kakovosti dobiva pri

VARLEC & UMEK-u
trgovcih v Brežicah.

Istotako se dobi pri teh slama za vezati (Raffia Bast), škropilnice proti strupeni rosi (Peronospora-Spritzen, System Allweiller) in modra galica po najnižji ceni. (81) 3—1

Jožef Guček

krojaški mojster v Celji

poprej v Gosposki ulici št. 12, od prvega aprila t. l. v Rotovski ulici št. 8.

Priporoča se za izdelovanje vsakoršne obleke za gospode in dečke.

Velika zaloga vsakoršnega blaga, kakor tudi vsakoršnega perila in spodnje obleke. (58) 10-2

Cene nizke, delo solidno in trajno ter hitra postrežba.

Za hvala in priporočilo.

Slavnemu p. n. občinstvu se najljubneje zahvaljujem za dosedaj mi skazovano zaupanje in odjemanje kruha in peciva vsake vrste v pekarni na Glavnem trgu (Hauptplatz) št. 7. Ob enem se drznem udano naznanjati, da poleg te pekarnice prevzamem s 1. aprilom t. l. tudi

pekarno na Graški cesti šte. 19

(Grazer-Strasse).

Dobiti bode štirikrat vsaki dan sveže pecivo in ržen kruh. Priporočam se tedaj cenjenim odjemateljem in slavnemu občinstvu še enkrat najtopleje z zagotovilom, da se bodem trudil postreči vedno najbolje.

V Celji, dne 25. marca 1894.

Z velespoštovanjem

Fran Edvard Vošnjak,
pekarski mojster.

Posestvo na prodaj. Lepo posestvo s hišo, kašto, 38 johi zemlje, gospodarskimi poslopji in kozolcem, ležeče tri četrt ure od Dramelj, prodaja se za ceno 3500 gold. — Več pove upravništvo „Domovine“.

Poštna in brzojavna upraviteljica išče službe. — Naslov pove upravništvo „Domovine“.

JOSIP HOČEVAR

krojaški mojster

Celje, Graška ulica (Grazergasse) št. 19

priloga se visokemu plemstvu, velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za napravo obleke po meri iz najboljšega francoskega, angleškega in brnskega blaga, lastne zaloge.

Delo solidno in po nizki ceni.

Večno velika zaloga narejene obleke za gospode in dečke po najnovejši modi ter trajnega blaga.

Cena obleke za dečke od 3—6 let od 2.50 do 10 gl., od 6 do 12 let 4.50 do 12 gl.

Obleka za gospode stane od 8 do 36 gl.

Na željo pošlje se storjena obleka tudi na ogled in se nerabljiva zamenja.

Za obilo naročbo priporoča se

z velespoštovanjem

(39) 10—4

Josip Hočevar.

Naznanilo in priporočba.

Spodaj popisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu in preč. duhovščini, da sem otvoril svojo novo

ključarsko delavnico

v Celji, na Bregu št. 18 (v občinski hiši).

Prevzamem vsa v mojo stroko spadajoča dela bodi si okove za okna ali vrata; izdelujem razna štedilna ognjišča, prevzamem vodovodne naprave, kakor tudi popravila bodisi v mestu ali na deželi.

Napeljujem strelovode na stolpih, dimnikih ali privatnih poslopih.

Osobito se priporočam za umetna ključarska dela.

Naprave vrtno, cerkvene ali predaltarske železne ograje. Umetno izdelana železna vrata, kakoršnih koli slogov itd.

— Vse po najnižjih cenah —

Za dobra in trpežna dela jamčim.

Nadajoč se mnogobrojnega naročila beležim

z odličnim spoštovanjem

Iv. Rebek

(68) 10—2

ključavničar.

Za vsako faro in krajno občino išče se razumna, spoštovana in denarno zanesljiva oseba kot **zaupni mož** z dobrim postranskim zasluzkom. Pismene ponudbe naj se pošiljajo pod „201.191“. Gradec, na pošti ležeče (loco).

(16) 10—8

Hiša z gospodarskimi poslopji

ležeča ob okrajni cesti, v župniji Artiče pri Brežicah je za prodati. V hiši je mnogoletna gostilna in prodaja žganja. — Več pove del Cott v Brežicah, Štajersko.

(35) 3—3

Samo Moric Unger,

ključar za orodje, stavbe, stroje in umetno ključarstvo v Celji

oskrbuje uravnavanje tehtnic in uteži. — Dalje napravi tehtnice in uteži ter nepravilne popravlja najhitreje. Popravlja tudi stroje vsake vrste (mlatilne, za rezanico, šivalne stroje itd.). Pomankljive šivalne stroje zamenjuje s prenovljenimi ali kupuje. Dobé se pa šivalni stroji v zalogi zelo po ceni. Nadalje se ta priporoča za napravo in popravo sesalk za vodnjake, vodovodne naprave in sprejema vsa dela spadajoča v stavbinsko in umetno ključarstvo, kakor: okove za nove stavbe, okraske, nagrobne, altarne in pokopališne ograje ter mrežasta vrata itd., strelovode, kakor tudi poskušanje starih strelovodov, kar izvršuje najbolje.

(79) 12—2

Vsi stroji za kmetijstvo

posebnosti

(71) 20—2

dobijo se le pri tvrdki **Ig. Heller**

stiskalnice za seno, slamo in nakladanje v raznih sistemih

hidravlične stiskalnice

diferencialne vinske stiskalnice, (Kollergänge)

nové škropilnice proti peronosperi način Vermorel

samodeljujoče škropilnice proti peronosperi v bakru z zračno pumpo

novi sadni mlini, nove sadne stiskalnice.

Aparati za parjenje krme, štedilni kuhinjski aparati, aparati za trgatve grozdja, sušilni aparati za sadje in zelenjad, robkalnica za turšico, trijeri, mlatilnice, rezalnice, mlini za debelo moko i. t. d.

Lito železo surovo ali pripravljeno za vsakovrstne stroje po najnižjih cenah in z najugodnejšimi pogoji, razpošilja se z jamstvom in na poskušnje

Ig. Heller, Dunaj

2/3 Praterstrasse št. 49.

Bogato ilustrovani 192 strani obsegajoči slovensko-nemški [ceniki na zahtevanje takoj brezplačno.

Pred nakupom posnetkov se svari.

Prekupci se iščejo.

„ZACHERLIN“

je najznamenitejše sredstvo proti vsakoršnim mrčesom.

Znamenja izredno uplivega „Zacherlina“ so: 1. zapečatená steklenica, 2. ime „Zacherl“.

Steklenice stanejo: 15, 30, 50 kr. in 1 gl. 2 gl.; štedilec „Zacherlina“ 30 kr.

Celje:	Travn in Stiger	
	Alojzj Walland	
	Viktor Wogg	(70) 10—3
	Josip Matič	
	A. Ferjen	
	L. Lee Hannak	
	Milan Hočevar	
	Friderik Jakovitsch	
	Ferdinand Felle	
	Fran Zanger	
Zalec:	Adalbert Globočnik	
St. Jurij:	Fran Granditsch	
Sv. Ivan:	A. Oizinger	
Smarje:	Josip Wagner	
St. Pavel:	Norbert Zanier	
Braslovce:	Ivan Pauer	
Vransko:	Ivan Laurič	
Ljubno:	Fr. Kasav. Petek	
Velenje:	Karl Tischler	
Vojnik:	Fr. Zottl	
Konjice:	simen Herfannik	
Poličane:	Jurij Nuscha	
	Ferdinand Iwanus	
	A. Schmelz	

Trbovlje:	Trboveljska bratska zaloga
	Antonija Krammer
	Fran Pollack
	Robert Stenovitz
Hrastnik:	Alojzija Bauerheim
	Josip Wouk
Planina:	Fr. Knifc, vdova
	Ludovik Schescherko

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

(56) 2—2

Aktiva

Bilanca

Pasiva

	gld.	kr.		gld.	kr.
Hiša vl. št. 346 Ptuj	gld. 50000.—		Glavni deleži	gld. 2000 —	
Inventar te hiše	5000.—	55000	Opravljeni od 3830 zadržnikov	49535.—	51535
Hiša vl. št. 52 Ptuj		7250	Hranilne vloge od 1387 vložnikov	gld. 596271.47	619756
Inventar		329	Kap. obr. od hran. vlog do 31. dec. 1893	23484.83	30
Posojila 3810 zadržnikom		629362	Izposojila zadruge		10000
Zaostale obresti od posojil		4442	Za l. 1894 predplačane obresti od posojil		5861
Naloženi denar v hranilnicah		37464	Splošni rezerv. fond l. jan. 1893	gld. 9091.94	
V poštini hranilnici		1111	4 1/2% obr. do konca dec. 1893	409.14	
Menice in tiskovine		167	Vstopnina l. 1893	970.—	gld. 10471.08
Prehodni zneski		3000	Spec. rezerv. fond za slučajne zgube		
Gotovine v blagajni dne 31. decembra 1893		2164	znaša l. jan. 1893	gld. 32908.06	
			4 1/2% obr. do konca dec. 1893	1480.86	
			Donesek leta 1893 za posebni rezervni fond	1080.98	35469.90
			Čisti dobiček leta 1893		45940
					7199
					85
Skupaj	740292	85	Skupaj	740292	85